

ที่ สธ 0201.042.4/ 1185

กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000

/0 มีนาคม 2549

เรื่อง พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติในเรณทร (องค์การมหาชน)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (1) ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติในเรณทร (องค์การมหาชน) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล จำนวน 20 ชุด
- (2) บันทึกวิเคราะห์สรุปร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติในเรณทร (องค์การมหาชน)ฯ จำนวน 20 ชุด

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้เสนอแผนพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของประเทศเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลตามที่ได้เห็นชอบยุทธศาสตร์การแพทย์ฉุกเฉิน ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้รับมาดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของประเทศไทยในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2549 - 2553) เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดบริการการแพทย์ฉุกเฉินได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรจัดตั้งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติในเรณทร (องค์การมหาชน) ขึ้นเพื่อเป็นหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว

กระทรวงสาธารณสุขจึงขอเสนอร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติในเรณทร (องค์การมหาชน) พ.ศ. พร้อมด้วยหลักการและเหตุผลและเอกสารประกอบมาเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวและเสนอให้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป ดังรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (1) - (2)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพินิจ จารุสมบัติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวง
สำนักบริหารกลาง กลุ่มกฎหมาย
โทร. 0-2590-1427
โทรสาร 0-2590-1434

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติในเรณทร(องคการ
มหาชน)

พ.ศ.

.....

หลักการ

เพื่อให้ มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันการแพทยฉุกเฉินแหงชาติในเรณทร
(องคการมหาชน)

เหตุผล

ระบบบริการการแพทยฉุกเฉินทั้งภาครฐและภาคเอกชน ยังไมได้รับการพัฒนาให้เป็น วิชาชีพ แมตบบริการการแพทย ณ หองฉุกเฉินที่โรงพยาบาลก็ยังมีจุดออนที่ต้องเรงปรับปรุงหลาย ประการ ทั้งทางดานบุคคลากร โครงสร้างทางกายภาพ ระบบการบริหารจัดการ การสงตอผู้ป่วย ฉุกเฉินระหว่างโรงพยาบาล นอกจากนี้ ระบบการจัดการและกลไกการเงินที่ผานมา ยังไมสามารถ สงเสริมให้มีบริการการแพทยฉุกเฉินไดอยางทั่วถึงและเทาเทียม โครงสร้าง กลไกการจัดการ ระดับชาติยังขาดเจาภาพที่ชัดเจน แมมีหนวยงานดำเนินการหลายหนวยงานแตไมเป็นเอกภาพและ ไมมีการกำหนดทิศทางร่วมกันระบบบริการการแพทยฉุกเฉินที่มีอยู่ในปัจจุบัน ยังไมพร้อมรับภัย พิบัติ ขาดความรู้และข้อมูลที่จำเป็นในการวางแผนในอนาคต จึงเห็นควรใหจัดตั้งสถาบัน การแพทยแหงชาติในเรณทร(องคการมหาชน)ในกำกับของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อรับผิดชอบ การพัฒนาระบบบริการการแพทยฉุกเฉินของประเทศไทย

บันทึกวิเคราะห์สรุป
ร่างพระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ(องค์การมหาชน)
พ.ศ.

1.เหตุที่ต้องเสนอร่างกฎหมาย

1.1 งานบริการการแพทย์ฉุกเฉิน มีผู้เสียชีวิตปีละ 6 หมื่นคน และเป็นการเสียชีวิตในช่วง 2 ชั่วโมงแรกกว่า 50 % ในผู้ป่วยอุบัติเหตุ และผู้ป่วยโรคปัจจุบันมีผู้เสียชีวิตใน 4 ชั่วโมงแรกมากกว่า 30 % และการบริการการแพทย์ฉุกเฉินนี้ ยังไม่มีหน่วยงานใดในประเทศไทยทำทั้งระบบ คงมีแต่บางพื้นที่ บางจังหวัด ทำโดยขาดองค์กรขับเคลื่อนระดับประเทศ

1.2 งานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ต้องปฏิบัติโดยการประสานความร่วมมือของหน่วยงานบริการสาธารณสุข ทั้งภาครัฐ ทั้งกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงอื่น ๆ ตลอดจนภาคเอกชน ตลอดจนมูลนิธิ อาสาสมัครทั่วประเทศ ตลอดจนองค์กรปกครองท้องถิ่นทุกระดับ และสถาบันการศึกษาทั้งระบบ ทั้งของรัฐและเอกชน จึงจำเป็นต้องมีองค์กรขับเคลื่อนระดับชาติที่คล่องตัว,รวดเร็ว,กะทัดรัดและประสานทุกหน่วยงานโดยไม่ติดขัดในระบบราชการ

2.ความเกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชกฤษฎีกาภายใต้พระราชบัญญัติ องค์การมหาชน พ.ศ.2542

3.ผลกระทบเศรษฐกิจ การเงิน และงบประมาณ

3.1 ร่าง พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ ใช้งบประมาณของหลักประกันสุขภาพ รายหัวประชากร และประสานงบประมาณ สำนักงานประกันสังคม , กรมบัญชีกลางที่คณะกรรมการตามกฎหมายของแต่ละกองทุนเห็นชอบ

3.2 อัตรากำลังคนที่โอนย้ายจากสำนักงานราชการต่าง ๆ โดยออกจากข้าราชการมาเป็น พนักงานขององค์การมหาชน ทำให้บุคลากรภาครัฐทั้งหมดไม่เพิ่มขึ้น และเป็นองค์กรเล็กกะทัดรัด ในระยะแรกไม่เกิน 20 คน

4. ประโยชน์ที่ได้รับ

ลดอัตราการตายจากการเจ็บป่วยฉุกเฉินลดลงประมาณร้อยละ ๑๕-๒๐ หรือประมาณปีละ ๙,๐๐๐-๑๒,๐๐๐ คน

(ร่าง)

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติในเรณทร (องค์การมหาชน)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติขึ้นเป็นองค์การ
มหาชนตามกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบัน
การแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติในเรณทร (องค์การมหาชน) พ.ศ.

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติในเรณทร (องค์การมหาชน)

“การแพทย์ฉุกเฉิน” หมายความว่า การดำเนินกิจกรรมอันประกอบด้วย การ
บริการ การศึกษา การค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การ
บำบัดรักษา และการป้องกันการบาดเจ็บหรือการป่วยที่เกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมายและมี
ความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษาทางการแพทย์เพื่อรักษาชีวิต อวัยวะ หรือการ
ทำงานของระบบอวัยวะสำคัญที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิต เป็นหลัก เป็น
การบูรณาการองค์ความรู้วิทยาการสุขภาพสาขาต่างๆ ประกอบกับวิทยาการจัดการเป็น
องค์ความรู้ที่เป็นเอกลักษณ์ เป็นเครือข่ายนิรภัยทางสุขภาพที่สำคัญยิ่งของสังคม

“ผู้เจ็บป่วยฉุกเฉิน” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับบาดเจ็บหรือป่วยโดยมิได้คาดหมาย ซึ่งหากไม่ได้รับการประเมิน การจัดการ และการบำบัดรักษาอย่างทันทั่วทั้งที่ แล้วอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือบกพร่องในการทำงานของระบบ อวัยวะสำคัญที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิต

“บริการการแพทย์ฉุกเฉิน” หมายความว่า บริการด้านการแพทย์และ สาธารณสุขเพื่อการประเมิน การจัดการ การรักษาพยาบาล และการป้องกันให้แก่ผู้ เจ็บป่วยฉุกเฉิน ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การปฐมพยาบาล ณ จุดที่เกิดเหตุ การแจ้งเหตุ ฉุกเฉิน การจัดหน่วยเคลื่อนที่เร็วไปช่วยเหลือและดูแล การลำเลียงขนย้ายและนำส่ง มอบต่อสถานพยาบาลอย่างปลอดภัย รวมทั้งการบริการที่โรงพยาบาลจนกระทั่งผู้ เจ็บป่วยนั้นพ้นภาวะฉุกเฉิน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราช กฤษฎีกานี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งองค์การมหาชนขึ้นเรียกว่า “สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน แห่งชาติ (องค์การมหาชน)” เรียกโดยย่อว่า “สพฉ.” และให้ใช้ชื่อว่า “National Institute of Emergency Medicine (Public Organization)” เรียกโดยย่อว่า “NIEM”

มาตรา ๖ ให้สถาบันมีที่ทำการอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และอาจตั้งสาขาหรือยุบสาขาได้ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา ๗ ให้สถาบันมีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการและดำเนินการเกี่ยวกับการ บริการ รวมทั้งการพัฒนา การศึกษา และการวิจัยด้านการแพทย์ฉุกเฉินให้ ประชาชนไทยได้รับบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงและมี ประสิทธิภาพ ทั้งในภาวะปกติและภัยพิบัติ โดยจะต้องส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและเอกชนตลอดจนองค์กรการกุศลที่ไม่แสวงหากำไรมีส่วนร่วมด้วยเท่าที่จะ

กระทำได้ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการแพทย์ฉุกเฉินในระดับชาติและระดับนานาชาติ

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้สถาบันมีอำนาจหน้าที่หลัก ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรฐานและเกณฑ์วิธีการช่วยเหลือและดูแลผู้บาดเจ็บและผู้ป่วยฉุกเฉินนอกโรงพยาบาล รวมทั้งการนำส่งสถานพยาบาลที่เหมาะสมในกรณีจำเป็นอย่างปลอดภัย ตลอดจนการให้บริการทางการแพทย์ฉุกเฉินของหน่วยบริการ และเครือข่ายหน่วยบริการ

(๒) กำหนดมาตรการดำเนินงานและจัดการทรัพยากรการแพทย์ฉุกเฉินให้ประชาชนได้รับบริการอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

(๓) จัดระบบอำนวยการ สั่งการ และอุปนันทะระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินทั้งในยามปกติ และยามมีภัยพิบัติ

(๔) บริหารจัดการและดำเนินการช่วยเหลือและดูแลผู้เจ็บป่วยฉุกเฉินนอกโรงพยาบาล รวมทั้งนำส่งสถานพยาบาลที่เหมาะสมในกรณีจำเป็น อย่างปลอดภัยและมีมาตรฐานตามเกณฑ์วิธี ให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านทั่วประเทศและมีประสิทธิภาพ โดยประสานงานการใช้อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ, รัฐวิสาหกิจ, เอกชน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นที่มีขีดความสามารถเหมาะสมเป็นผู้ดำเนินการให้บริการ

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการบริการการแพทย์ฉุกเฉินของโรงพยาบาลทุกแห่ง และหน่วยงานอื่น ๆ ให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรและประชาชนให้สามารถช่วยเหลือ ดูแล และขนส่งผู้เจ็บป่วยฉุกเฉินจนกระทั่งได้รับการรักษาพยาบาลที่เหมาะสม อย่างปลอดภัยและมีมาตรฐาน

(๗) ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบวิธีการใช้บริการการแพทย์ฉุกเฉินอย่างเหมาะสม รวมทั้งให้สารสนเทศทางการแพทย์ฉุกเฉินแก่ชุมชน ประชาชน และบุคลากร

(๘) พัฒนาและจัดระบบการขนส่ง การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

(๙) เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบ และประเมินผลบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

(๑๐) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการวิจัยและพัฒนาทางการแพทย์ฉุกเฉิน

มาตรา ๙ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๘ ให้สถาบันมีอำนาจหน้าที่กระทำการดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ
 - (๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน
 - (๓) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกิจการเกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน
 - (๔) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการแพทย์ฉุกเฉิน
 - (๕) เข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน
 - (๖) ให้กู้ยืมเงินหรือกู้ยืมเงินหรือออกพันธบัตรหรือตราสารทางการเงินอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน
 - (๗) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการ
 - (๘) เป็นตัวแทนหรือนายหน้า หรือมอบหมาย หรือว่าจ้างให้บุคคลหรือ นิติบุคคลอื่นประกอบกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน
 - (๙) ให้ประกาศนียบัตร หนังสือรับรอง และเครื่องหมายวิทยฐานะในกิจกรรมที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน
 - (๑๐) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- การเข้าเป็นหุ้นส่วนและการเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นตาม (๕) และการกู้ยืมเงินตาม (๖) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

ทุน รายได้ และทรัพย์สิน

มาตรา ๑๐ ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินกิจการของสถาบัน ประกอบด้วย

- (๑) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา ๕๖
- (๒) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (๓) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี

(๔) เงินจากผู้มีหลักประกันสุขภาพทุกกองทุนที่คณะกรรมการกองทุนนั้น เห็นชอบและมอบหมายให้สถาบันบริหารจัดการเพื่อจัดบริการ, พัฒนาระบบ การแพทย์ฉุกเฉินสำหรับผู้มีหลักประกันสุขภาพกองทุนนั้น ๆ

(๕) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กร อื่น รวมทั้งจากต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ อุทิศให้

(๖) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการ ดำเนินการ

(๗) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสถาบัน

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่สถาบันจัดให้มีบริการใดอันอยู่ในวัตถุประสงค์ และ อำนาจหน้าที่ของสถาบันให้สถาบันมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการจากกิจการนั้นได้ตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๒ บรรดารายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่จะต้องนำส่ง กระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการ งบประมาณ

มาตรา ๑๓ ให้สภามหาวิทยาลัยซึ่งสถาบันได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงิน รายได้ของสถาบัน เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหา ประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน

มาตรา ๑๔ การใช้จ่ายเงินของสถาบัน ให้ใช้จ่ายไปเพื่อกิจการของสถาบัน โดยเฉพาะ

การเก็บรักษาและเบิกจ่ายเงินของสถาบันให้เป็นไปตามข้อบังคับที่ คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การบริหารและการดำเนินกิจการ

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการแพทย์ ฉุกเฉินแห่งชาติ” จำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ด้านระบบบริการสาธารณสุข และมีประสบการณ์สูงด้านการบริหาร

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสี่คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และผู้แทนจากส่วนราชการหรือ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องซึ่งรัฐมนตรีกำหนดอีกจำนวนสองคน

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสามคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก บุคคลซึ่งได้รับการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และ ประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ทางด้านการแพทย์ฉุกเฉิน การสาธารณสุข การบริหาร การเงิน การบัญชี กฎหมาย หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการ ดำเนินงานของสถาบัน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมิใช่ข้าราชการหรือ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐอย่างน้อยหนึ่งคน

(๔) ผู้แทนผู้ประกอบการอาชีพด้านสาธารณสุขซึ่งคณะกรรมการสรรหาตามอนุ (๓) จำนวนไม่เกินสองคน

(๕) ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง และให้เลขาธิการ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นประธาน กรรมการและกรรมการตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด โดยการเสนอแนะของกรรมการ

มาตรา ๑๖ ประธานกรรมการและกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๓) มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของสถาบัน

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้

ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้ บริหาร ท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ ปรีक्षाพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๗) ไม่เป็นเจ้าของที่หรือลูกจ้างของสถาบันหรือเป็นที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับสถาบัน

ความใน (๑) มิให้ใช้บังคับแก่กรรมการชาวต่างประเทศซึ่งสถาบันจำเป็นต้องแต่งตั้งตามข้อผูกพันหรือมีคุณสมบัติดีเด่นอันเหมาะสมแก่กิจการของสถาบัน

มาตรา ๑๗ ประธานกรรมการและกรรมการของสถาบันจะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบัน หรือในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับกิจการของสถาบัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่สถาบันเป็นผู้ถือหุ้น

มาตรา ๑๘ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานหรือกรรมการซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่งขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการดังกล่าวซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๑๖

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ทำการสรรหาและเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่เกินเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการดังกล่าวแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่ประธานกรรมการและกรรมการผู้แทนประชาชนหรือกรรมการซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการตามความในวรรคหนึ่ง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้กรรมการที่เหลือเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดทิศทาง เป้าหมาย และนโยบายในการบริหารงานของสถาบัน
- (๒) อนุมัติแผน แผนการลงทุน แผนการเงิน โครงการ และงบประมาณประจำปีของสถาบัน
- (๓) ดูแลฐานะและความมั่นคงทางการเงิน ให้ความเห็นชอบรายงานการเงิน พิจารณารายงานของผู้ตรวจสอบการเงิน และวางระเบียบ กฎเกณฑ์ หรือข้อห้ามทางการเงิน
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้กู้ยืมเงินและการระดมเงินทุนของสถาบัน
- (๕) ให้คำแนะนำหรือเสนอแนะการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคอันเกิดจากการบริหารจัดการตลอดจนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีมีปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับการประสานงานในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน
- (๖) ให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกิดจากการดำเนินงานของสถาบัน
- (๗) จัดตั้งและยุบเลิกสำนักงานสาขาของสถาบันในกรณีที่มีความจำเป็นและเห็นสมควรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน และกำหนดวิธีการบริหารงานของสำนักงานสาขาของสถาบันดังกล่าว
- (๘) สรรหา แต่งตั้ง ประเมินผลการปฏิบัติงาน และถอดถอนเลขาธิการ
- (๙) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารทั่วไปของสถาบันการประสานระหว่างสถาบันกับสำนักงานสาขา การจัดแบ่งส่วนงานของสถาบันและขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว การบริหารงานบุคคล เงินเดือน และค่าจ้างผู้ปฏิบัติงานของสถาบัน การเงินการพัสดุและทรัพย์สิน การงบประมาณ การบัญชี การจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ การตรวจสอบภายใน การสรรหาหรือคัดเลือกเลขาธิการ การปฏิบัติงานของเลขาธิการ การมอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือ

ปฏิบัติการแทนเลขาธิการ และการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่คณะกรรมการ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ เลขาธิการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน ที่ปรึกษาคณะทำงาน
เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสถาบัน

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

(๑๑) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่
ของสถาบันหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ระเบียบเกี่ยวกับการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญตาม (๙) ต้องเป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่ง
หนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรง
หรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้น
แจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่ากรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่
ประชุมและหรือมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่
คณะกรรมการกำหนด

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียง
หนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้น
อีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาของ
คณะกรรมการ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่าง
ใดอย่างหนึ่ง ตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการได้รับ
เบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้สถาบันมีเลขาธิการคนหนึ่ง

คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาเลขาธิการ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของ
คณะกรรมการ

มาตรา ๒๖ เลขาธิการต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้กับสถาบันได้เต็มเวลาและต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง

(๓) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๗

มาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๔) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๖ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗)

(๕) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบัน

มาตรา ๒๗ เลขาธิการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการกับเลขาธิการ

(๔) คณะกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๖

มติของคณะกรรมการให้เลขาธิการออกจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วย คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมเลขาธิการ

มาตรา ๒๙ เลขาธิการมีหน้าที่บริหารกิจการสถาบัน ให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ของสถาบัน ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด นโยบาย มติ และประกาศของคณะกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสถาบันทุกตำแหน่ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสอบภายในตามมาตรา ๓๘ วรคสองรวมทั้งให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอเป้าหมาย แผนงาน และโครงการต่อคณะกรรมการ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันบรรลุตามวัตถุประสงค์

(๒) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถาบัน รวมทั้งรายงานการเงินและบัญชี ตลอดจนเสนอแผนการลงทุน แผนการเงินและงบประมาณของปีต่อไปต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจการและการดำเนินงานของสถาบัน ให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ต่อคณะกรรมการ

เลขาธิการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการ ของสถาบัน
มาตรา ๓๐ เลขาธิการมีอำนาจ

(๑) แต่งตั้งรองเลขาธิการหรือ ผู้ช่วยตามความจำเป็น

(๒) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยเจ้าหน้าที่ และ ลูกจ้าง ตลอดจนให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่ คณะกรรมการกำหนด

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบันโดยไม่ขัดหรือแย้งกับ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด นโยบาย มติ หรือประกาศที่คณะกรรมการ กำหนด

มาตรา ๓๑ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของ สถาบัน เพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่เลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อตำแหน่งเลขาธิการว่างลง และยังมีได้มีการแต่งตั้งเลขาธิการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งเป็นผู้ รักษาการแทน เลขาธิการ

มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและ ประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๔

การประสานการปฏิบัติ

มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอย่าง บูรณาการและมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ประสานการ ปฏิบัติการกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชนอื่น หรือองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวใช้ทรัพยากรบุคคลงบประมาณ และอำนาจหน้าที่ของ ตนให้เกิดผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติการของสถาบัน

การประสานการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง สถาบันโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการมีอำนาจจัดทำบันทึกข้อตกลงฉบับหนึ่งหรือหลายฉบับระหว่างสถาบัน กับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชนอื่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อกำหนด วิธีการเงื่อนไข การใช้อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้นได้ตามที่ เห็นสมควร รวมทั้งการมอบอำนาจของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชนอื่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐให้สถาบันดำเนินการใด ๆ แทนด้วย ทั้งนี้ภายใต้กฎหมายว่า ด้วยการนั้นและตามความเหมาะสม

ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชนอื่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามวรรคหนึ่งไม่ยินยอมทำบันทึกข้อตกลงหรือไม่ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงโดยไม่มี เหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการรายงานต่อรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจบังคับบัญชาหรือ กำกับดูแลหน่วยงานนั้น เพื่อพิจารณาสั่งการ หรือเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด และให้มีการดำเนินการตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒

ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชนอื่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามวรรคหนึ่งได้ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงอย่างมีคุณภาพหรือเกิดผลสัมฤทธิ์ตาม เป้าหมาย ให้คณะกรรมการรายงานต่อ ก.พ.ร. เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีจัดสรรเงินเพิ่ม พิเศษเป็นบำเหน็จความชอบหรือจัดสรรเงินรางวัลการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ส่วน ราชการรัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชนอื่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐนั้น หรือให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชนอื่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐนั้นใช้เงินงบประมาณเหลือจ่าย ของตนเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานหรือจัดสรรเป็นเงินรางวัลให้แก่บุคลากรในสังกัด หรือรับสิทธิหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖

หมวด ๕

เจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

มาตรา ๓๔ ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันมีสี่ประเภท คือ

(๑) เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้าง ได้แก่ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจาก งบประมาณของสถาบัน

(๒) ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ซึ่งสถาบันจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญโดยมีสัญญาจ้าง

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๗

(๔) การจ้างงานในรูปแบบของการจ้างแบบอื่น ๆ

มาตรา ๓๕ เจ้าหน้าที่ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา

(๔) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน

(๕) ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น

(๖) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗)

(๗) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบัน

ความใน (๑) มิให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศซึ่งสถาบันจำเป็นต้องแต่งตั้งตามข้อผูกพันหรือมีคุณสมบัติดีเด่นอันเหมาะสมแก่กิจการของสถาบัน

มาตรา ๓๖ เจ้าหน้าที่พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๓๕

(๔) ถูกให้ออก เพราะไม่ผ่านการประเมินผลงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๕) ถูกไล่ออกหรือปลดออก เพราะผิดวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบัน รัฐมนตรีอาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างในสถาบันเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น แล้วแต่กรณี และมีข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ

ในกรณีที่ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นตามวรรคหนึ่งได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสถาบัน ให้ถือว่าเป็นการ

ได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใด ๆ และให้นับเวลา
ระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสถาบันสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์
ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการ หรือปฏิบัติงานเต็มเวลา
ดังกล่าว แล้วแต่กรณี

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานในสถาบัน ให้บุคคลตาม
วรรคหนึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนไม่ต่ำกว่า
ตำแหน่งและเงินเดือนเดิมตามข้อตกลงที่ทำไว้

หมวด ๖

การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลงานของสถาบัน

มาตรา ๓๘ การบัญชีของสถาบัน ให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและ
หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการ
การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถาบัน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้
คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้มีผู้ปฏิบัติงานของสถาบันทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบ
ภายในโดยเฉพาะ และให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่
คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๙ ให้สถาบันจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชี
ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่
คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบ
บัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสถาบัน โดยให้แสดงความคิดเห็น
เป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตาม
เป้าหมายเพียงใด แล้วทำบันทึกผลการผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ

เพื่อการนี้ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสาร
หลักฐานต่าง ๆ ของสถาบัน สอบถามเลขาธิการ ผู้ตรวจสอบภายใน เจ้าหน้าที่และ
ลูกจ้าง และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชี และเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบันเป็นการ
เพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๐ ให้สถาบันทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรี รายงานให้กล่าวถึง
ผลงาน ของสถาบันในปีที่ล่วงมาแล้ว บัญชีทำการ พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี

รวมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำใน ภายหน้า

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ สถาบัน โดยให้สถาบันมีความเป็นอิสระในการดำเนินการตามความเหมาะสมภายใต้ การกำกับดูแลโดยมีเป้าหมายที่แน่ชัด ให้สถาบันจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงาน ของสถาบันตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่นานกว่าสามปี

การประเมินผลตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำโดยสถาบันหรือองค์กรที่เป็นกลางและมี ความเชี่ยวชาญในด้านการประเมินผลกิจการของสถาบัน โดยมีการคัดเลือกตามวิธีการ ที่คณะกรรมการกำหนด

การประเมินผลการดำเนินงานของสถาบัน จะต้องแสดงข้อเท็จจริงให้ปรากฏใน ด้านประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และการพัฒนาองค์กร รวมทั้งรายละเอียดอื่นตามที่ คณะกรรมการจะได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น

ในกรณีที่มีเหตุผลจำเป็นเป็นการเฉพาะกาล จะจัดให้มีการประเมินเป็นครั้ง คราวตามมาตรานี้ด้วยก็ได้

หมวด ๗

การกำกับดูแล

มาตรา ๔๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินกิจการของสถาบัน ให้เป็นไปตามกฎหมาย และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน นโยบายของรัฐบาลและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับสถาบัน เพื่อการนี้ให้รัฐมนตรีมี อำนาจสั่งให้สถาบันชี้แจงแสดงความคิดเห็น ทำรายงานหรือยับยั้งการกระทำของ สถาบันที่ขัดต่อวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน นโยบายของรัฐบาล หรือมติ คณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับสถาบันนั้น ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการ ดำเนินการของสถาบันได้

หมวด ๘
ประกาศนียบัตรและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๓ สถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตร หรือหนังสือรับรองในกิจกรรมที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสถาบันได้

มาตรา ๔๔ สถาบันอาจจัดให้มีเครื่องหมายวิทยฐานะ

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของเครื่องหมายวิทยฐานะให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เครื่องหมายวิทยฐานะจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๕ สถาบันอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนงานในสถาบันได้ โดยทำเป็นข้อกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๖ เมื่อพระราชกฤษฎีกาที่ใช้บังคับให้โอนทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณของสำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน(นเรนทร)สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เว้นแต่หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำที่ยังมีผู้ครองอยู่ไปเป็นสถาบัน

มาตรา ๔๗ ในระยะเริ่มแรกให้อำนาจการสำนักงานระบบการแพทย์ฉุกเฉิน(นเรนทร) ปฏิบัติหน้าที่เลขธิการสถาบันชั่วคราวและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แต่งตั้งกรรมการชั่วคราว โดยมีปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธาน และเลขธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ, รองปลัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, ผู้อำนวยการสำนักงานวิจัยระบบสาธารณสุขแห่งชาติ(สวรส.) และผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เป็นกรรมการสถาบันชั่วคราวจนกว่าจะมีคณะกรรมการสถาบันตามพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๘ ข้าราชการและลูกจ้างของกระทรวงสาธารณสุขในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกาที่ใช้บังคับซึ่งสมควรใจเปลี่ยนไปเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของ

สถาบันให้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงค์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบที่คณะกรรมการ
การตามมาตรา ๔๗ กำหนด ภายในสามสิบวัน นับแต่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และ
ต้องผ่านหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการตามมาตรา ๔๗ กำหนดโดยไม่ขัดแย้ง
กับหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การ
มหาชน พ.ศ.๒๕๕๒

มาตรา ๔๙ ให้ผู้ที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่และลูกจ้างตาม
มาตรา ๔๘ ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนตามตำแหน่ง อัตราเงินเดือน และ
ค่าจ้างตามที่คณะกรรมการตามมาตรา ๔๗ กำหนด รวมทั้งได้รับสวัสดิการและ
ประโยชน์อย่างอื่นที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นเคยได้รับจากส่วนราชการ

การเปลี่ยนจากข้าราชการไปเป็นเจ้าหน้าที่ของสถาบัน ให้ถือว่าเป็นการให้ออก
จากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การเปลี่ยนจากลูกจ้างของส่วนราชการไปเป็นลูกจ้างของสถาบัน ให้ถือว่าเป็น
การออกจากราชการเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้
ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

มาตรา ๕๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนด
ของสถาบันให้นำระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตลอดจนอำนาจ หน้าที่
ของสำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินเรณูมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี